

τῶν δωρεῶν καὶ τιμῶν ἕνεκα τοιοῦτος εἶη. γυμνωτέος δὴ 31
 πάντων πλὴν δικαιοσύνης, καὶ ποιητέος ἐναντίως διακείμενος
 τῷ προτέρῳ. μηδὲν γὰρ ἔχων, δόξαν ἐχέτω μεγίστην ἀδι-
 κίας, ἵνα βεβασανισμένος ἢ εἰς δικαιοσύνην, τῷ μὴ τίθεσθαι
 5 ὑπὸ κακοδοξίας καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς γινομένων· ἀλλ' ἔστω
 ἀμετάστατος μέχρι θανάτου, δοκῶν εἶναι ἄδικος διὰ βίου.“
 καὶ ταῦτα δὲ ὡσαύτως τοῖς ἡμετέροις ἀρμόττει τῆς ἀρετῆς 32
 ἀθληταῖς. οὐ γὰρ Ἀντισθένει καὶ Διογένει καὶ Κράτητι
 παραπλησίως κενῆς ἕνεκα δόξης, ἀλλ' αὐτοῦ γε εἵνεκα τοῦ
 10 καλοῦ δρῶσιν, ἃ δρῶσιν. διὸ δὴ καὶ πόλεων καὶ κωμῶν
 πόρρω διάγουσι, τὴν ἀρετὴν κατακρύπτοντες καὶ μόνῳ γε
 τῷ ταύτης ἀγωνοθέτῃ δεικνύντες. ἀλλ' ὑμεῖς τοὺς μὲν οὐ- 33
 τως ἀγωνιζομένους οὔτε θεωρεῖν οὔτε θαυμάζειν ἐθέλετε.
 εἰ δέ τινας ἴδοιτε τὸ μὲν πρόσχημα τοῦτο περικειμένους,
 15 οὐ πάντα δὲ ξυνομολογοῦντα τῷ σχήματι βίον ἀσπαζομένους,
 εὐθύς εἰς λοιδορίαν κινεῖτε τὴν γλῶτταν. καὶ εἰ μὲν ἐκεί-
 νους ἐβάλλετε μόνους, εἶχεν ἂν τινα τὸ γινόμενον λόγον·
 ἐπειδὴ δὲ μετ' ἐκείνων καὶ τοὺς ἀντικρυς ἐναντίως διακει-
 μένους ἐκείνοις καὶ ἀληθῶς φιλοσοφοῦντας κωμῳδεῖν πει-
 20 ρᾶσθε καὶ διασύρειν, τὸν ἀδικώτατον ὑμῶν δῆλον ποιεῖτε
 σκοπόν· οὐ γὰρ τοῖς πονηροῖς ἀπεχθάνεσθε, ἀλλὰ τὸν
 ἀξιέπαινον διαβάλλετε βίον, ὅμοιον ποιοῦντες, ὥσπερ ἂν εἴ-
 τις πίθηκον ἰδὼν μιμούμενον ἄνθρωπον, δι' ἐκείνην τὴν
 μίμησιν καὶ τῶν ἀνθρώπων μισήσοι τὴν φύσιν. ταύτης δέ 34
 25 τοι τῆς γνώμης οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ Πλάτων κατηγο-